

Bültenimizin 106. Sayısında Şubemizin Üyesi
Elektronik ve Haberleşme Mühendisi
Şerife VATANSEVER'i konuk ettik.

Bize kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

1986 yılında üç çocuklu bir ailenin son ferdi olarak Haskova'da (Bulgaristan) dünyaya geldim. Altı yaşına gelene kadar Haskova'nın Dolno Cherkovişte (Alemdler) köyünde yaşadım. Okul öncesi eğitimimi orada tamamladım. Ailem tarım ve hayvancılıkla uğraşıyordu, aynı zamanda babam otobüs şoförlüğü yapıyordu. 1992 yılında Türkiye'ye geldik ve Bursa'ya yerleştik. İlköğretime burada başladım. 1992-2000 yılları arasında Mehmet Aker ilköğretim okulunu, 2000-2004 yılları arasında Hürriyet Lisesini bitirdim. 2005 yılında Kocaeli Üniversitesi Müh. Fak. Elektronik ve Haberleşme Müh. Bölümünü kazandım. Mühendislik eğitimimi 2009 yılında tamamladım ve sıkıntılı bir işsizlik sürecine de böylece girmiş oldum. Bu süreci gerek kişisel gelişimim gerekse de mesleki gelişimim açısından önemli olan bazı eğitimleri alarak değerlendirmeye çalıştım. Şu anda C sınıfı iş güvenliği uzmanıyım ve bir özel firmada Ar-Ge mühendisi olarak çalışmaktayım.

Elektronik ve Haberleşme mühendislerinin sorunları hakkında görüşleriniz ve çözüm önerileriniz nelerdir?

Üzülerek belirtmeliyim ki Türkiye en fazla beyin göçü veren 34 ülke içinde 24. sırada olup, iyi eğitim gören yüz kişiden 59'unu kaybetmektedir. Bu rakam azımsanamayacak bir rakamdır. Beyin göçünün en fazla olduğu meslek grubu da mühendisliktir. Bu nedenle beyin göçünün nedenleri ile mühendislerin sorunları aynı noktada keşifmektedir. Beyin göçü iyi eğitim görmüş kalifiye, nitelikli, seçkin, uzman ve yetenekli iş gücünün yetiştirilmesi az gelişmiş veya gelişmekte olan bir ülkeden, gelişmiş bir ülkeye en verimli olduğu dönemde çalışmak veya araştırma yapmak amacıyla göç etmesidir. Bu göçlerin nedenlerini birkaç ana başlıkta inceleyebiliriz.

a) Eğitim sisteminde çarpıklıklar

-Bütçeden kişi başına en az eğitim harcaması yapan ülkelerin başlarında yer almaktayız.

-Ulusal gelirden yüksek eğitime ayrılan pay dünya ortalamasının çok altındadır.

-Eğitimde eşitlik ve ihtiyaca göre planlama yoktur.

b) Mühendislerin istihdam sorunları

-Özelleştirmeler sonucunda ihtiyaç olmasına rağmen kamuda istihdam olanakları çok sınırlıdır.

-Özel sektörde de istihdam sınırlı olup, ücretler düşüktür.

-Güvenceli bir işe sahip olmak giderek imkansızlaşmaktadır.

-Pek çok alanda mühendisler, ancak taşeron firmalarda geçici işler bulabilmektedirler.

Mühendislik eğitimi, ülkenin ihtiyacına göre planlanmalıdır. Üniversitelerde mühendislik eğitimi için gerekli teknik donanım ve akademik kadro sağlanmadan mühendislik fakülteleri açılmamalıdır. Ülkemizde maalesef böyle bir kriter uygulanmıyor. Öncelikle Odaların da katkısıyla bu kriterlerin belirlenip hayata geçirilmesi gerekir. Ayrıca,

örneğin iş güvenliği gibi tüm mühendislerin bilgi sahibi olması gereken alanlarla ilgili konuların ders programlarına eklenmesi gerekiyor. Bu tür mesleki gelişimlerimizi piyasada yüksek ücretler ödeyerek değil, üniversitede tamamlayabilmeliyiz.

Belediyelerde, Çalışma Bakanlığında, Sanayi Bakanlığında, okullarda, hastanelerde halkın can güvenliği için yapılması gereken denetim hizmetleri yeterli sayıda mühendis istihdam edilmediği için yapılamamaktadır. Bunun sonuçları her gün örneklerini gördüğümüz yaşanan facialardır.

Bu alanlarda mühendis istihdamı için çalışmalar yapılmalıdır.

Kadın mühendis olarak iş hayatında karşılaştığınız zorluklar sıkıntılar oldu mu?

Çok uzun süreli bir çalışan olmadığım için henüz iş hayatında sıkıntı yaşamadım. Fakat iş arama sürecinde bu konuyla ilgili ufak tefek sıkıntılarımda oldu. Öncelikle işverenlerin çoğu kadınlara önyargıyla yaklaşıyor. Bu durum iş başvurularında biz kadınları sürece bir adım daha geriden dahil ediyor. İşveren önyargıları çok farklı konularda olabiliyor. Örneğin bir işveren için kadının evli olması da bekar olması da başlı başına bir problem. Evli olan kadını çocuğu olursa diye işe almak istemiyor, bekar olan kadını ise evlenip giderse diye işe almak istemiyor. Bu nedenle kadınların güvenceli bir işe sahip olması ve buldukları işlerde kariyer yapmaları zorlaşıyor.

EMO Bursa Şube ile olan çalışmalarınızdan bahsedebilir misiniz?

EMO'ya mezuniyetimden bir yıl sonra kaydoldum. İlk zamanlar amacım iş bulma sürecini hızlandırmak ve verilen eğitimlerden faydalanmaktı. Fakat sonrasında meslek ve meslektaş sorunlarının çözümüne ortak olmam gerektiğine inandım. Şubemizde bulunan Ücretli ve İşsiz Mühendisler Komisyonunda görev aldım. Bu komisyonunda görev almamın en büyük sebebi iş hayatındaki mühendislerin çok düşük ücretlerle çalışması ve iş güvencesinin olmamasıdır. Komisyonunda özellikle bu iki konunun çözümü üzerinde çalışmalar yürüttük.

İş dışındaki zamanınızı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Her ne kadar şu anda ilgilenemesem de mezun olduktan sonra bir süre halk danslarına devam ettim. Şu anda Şubemizin etkinliklerini takip etmeye çalışıyorum. Ayrıca okumayı ve yazı yazmayı seviyorum. Boş zamanlarımda yazılar yazıyorum.

EMO Bursa Şubesi'nin çalışmaları hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

EMO Bursa Şubenin üye sorunlarının çözümüne dair çalışmalarını beğeniyorum. Gerek mevzuat çalışmaları, gerek sosyal-teknik eğitim ve gezi planlamaları, gerekse de mesleğimize yönelik yapılan sempozyum ve etkinliklerde Şubemizi başarılı buluyorum. Ben de odanın bir üyesi olarak elimden gelen desteği vermeye çalışıyorum.